II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenter

(93/C 165/04)

KOM(93) 155 endelig udg. — SYN 459

(Forelagt af Kommissionen den 17. maj 1993)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 118 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, udarbejdet efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på arbejdspladsen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Traktatens artikel 118 A skal Rådet, ved udstedelse af direktiver, vedtage minimumsforskrifter med henblik på at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at sikre et højere niveau for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

i henhold til denne artikel skal det i direktiverne undgås, at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder;

forbedringen af arbejdstagernes sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen er et mål, der ikke bør underordnes rent økonomiske betragtninger;

overholdelsen af minimumskrav om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed mod de risici, der er forbundet med kemiske agenser, sikrer ikke alene beskyttelsen af hver enkelt arbejdstagers sikkerhed og sundhed, men giver desuden alle arbejdstagere i Fællesskabet et mindstemål af beskyttelse, som hindrer enhver mulig konkurrenceforvridning;

et passende niveau af beskyttelse mod risici hidrørende fra kemiske agenser må etableres for Fællesskabet som helhed, og dette beskyttelsesniveau skal etableres ikke gennem detaljerede krav, men gennem en ramme af generelle principper, som gør det muligt for medlemsstaterne at anvende minimumskravene konsekvent;

en arbejdsaktivitet, der indebærer anvendelse af en kemisk agens, må anses for at udsætte arbejdstagerne for en særlig høj risiko;

Rådets direktiv 80/1107/EØF af 27. november 1980 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved at være udsat for kemiske, fysiske og biologiske agenser under arbejdet (1), senest ændret ved Rådets direktiv 88/642/EØF (2), Rådets direktiv 82/605/EØF af 28. juli 1982 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for metallisk bly og dettes ionforbindelser (første særdirektiv i henhold til artikel 8 i direktiv 80/1107/EØF) (3), og Rådets direktiv 88/364/EØF af 9. juni 1988 om beskyttelse af arbejdstagere ved forbud mod bestemte agenser og/eller arbejdsaktiviteter (fjerde særdirektiv i henhold til artikel 8 i direktiv 80/1107/EØF) (4) bør, for så vidt angår konsekvens og klarhed, samt af tekniske grunde revideres og indarbejdes i et enkelt direktiv om minimumsforskrifter for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejde, til hvilket der anvendes kemiske agenser; disse direktiver kan derefter sættes ud af kraft;

dette direktiv er et særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (5);

bestemmelserne i rammedirektivet gælder derfor fuldt ud for arbejdstagere, der udsættes for kemiske agenser, med forbehold af strengere og/eller mere specifikke bestemmelser indeholdt i dette direktiv;

(1) EFT nr. L 327 af 3. 12. 1980, s. 8.
(2) EFT nr. L 356 af 24. 12. 1988, s. 74.
(3) EFT nr. L 247 af 23. 8. 1982, s. 12.
(4) EFT nr. L 179 af 9. 7. 1988, s. 44.
(5) EFT nr. L 183 af 26. 9. 1989, s. 1.

i Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om indbyrdes tilnærmelse af de ved lov og administrativt fastsatte bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (1), senest ændret ved Rådets direktiv 92/32/EØF (2), Rådets direktiv 78/631/EØF af 26. juni 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater (pesticider) (3) og Rådets direktiv 88/379/EØF af 7. juni 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater (4), som ændret ved Rådets direktiv 90/492/EØF (5), defineres og fastlægges et system for specifik informering om farlige stoffer og præparater i form af sikkerhedsdatablade, hovedsagelig med sigte på industrielle brugere for at sætte dem i stand til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

i Rådets direktiv 92/58/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for signalgivning i forbindelse med sikkerhed og sundhed under arbejdet (6) etableres et system for mærkning af beholdere og rørsystemer indeholdende farlige stoffer eller præparater;

målet for Rådets direktiv 82/501/EØF af 24. juli 1982 om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter (7) er en begrænsning af følgerne af sådanne uheld for mennesker og miljø samt at sikre et højt niveau af beskyttelse mod sådanne uheld og deres følger i Fællesskabet;

for at sikre et højere beskyttelsesniveau gennem arbejdstagernes adgang til fuldstændige oplysninger er det vigtigt, at arbejdstagerne og disses repræsentanter informeres om de risici, som kemiske agenser kan frembyde for deres sikkerhed og sundhed, og om de foranstaltninger, der er nødvendige for at begrænse eller helt fjerne disse risici, samt at de har mulighed for at kontrollere, at de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger træffes;

arbejdsgiverne skal følge med i den seneste teknologiske udvikling med henblik på at forbedre beskyttelsen af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed og regelmæssigt vurdere denne udviklings virkninger for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

selv om den videnskabelige viden i nogle tilfælde ikke er tilstrækkelig til, at der kan etableres en tærskelværdi for udsættelse for en kemisk agens, under hvilken der ikke længere er nogen risiko for helbredet, vil en begrænsning af udsættelsen for kemiske agenser under alle omstændigheder indskrænke disse risici;

i Kommissionens direktiv 91/322/EØF (8) er der fastsat grænseværdier i henhold til direktiv 80/1107/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved at være udsat for kemiske, fysiske og biologiske agenser under arbejdet, og dette direktiv bør fortsat indgå i den nuværende ramme;

udarbejdelsen af de tekniske gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med dette direktiv bør overlades til Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne og i henhold til den procedure, der beskrives i artikel 13;

dette direktiv er et konkret bidrag til skabelsen af det indre markeds sociale dimension —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Emne

1. I dette direktiv, som er det [ ] særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF, fastsættes minimumsforskrifter for beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for deres sikkerhed og sundhed, som opstår eller kan opstå som følge af udsættelse for kemiske agenser, som findes på arbejdspladsen, eller som følge af en arbejdsaktivitet, i hvilken der indgår kemiske agenser.

2. Direktivets bestemmelser finder anvendelse på alle kemiske agenser på arbejdspladsen, dog med forbehold dels af andre fællesskabsbestemmelser i henhold til direktiv 82/501/EØF, med senere ændringer, om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter, dels af bestemmelserne om kemiske agenser, som er omfattet af foranstaltninger vedrørende strålingsbeskyttelse i henhold til direktiver vedtaget i medfør af Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

3. For kræftfremkaldende stoffer i arbejdsmiljøet gælder bestemmelserne i Rådets direktiv 90/394/EØF (9), hvor disse er gunstigere for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.

(1) EFT nr. L 196 af 16. 8. 1967, s. 1.
(2) EFT nr. L 154 af 5. 6. 1992, s. 1.
(3) EFT nr. L 206 af 29. 7. 1978, s. 13.
(4) EFT nr. L 187 af 16. 7. 1988, s. 14.
(5) EFT nr. L 275 af 5. 10. 1990, s. 35.
(6) EFT nr. L 245 af 26. 8. 1992, s. 23.
(7) EFT nr. L 230 af 5. 8. 1982, s. 1.
(8) EFT nr. L 177 af 5. 7. 1991, s. 22.
(9) EFT nr. L 196 af 26. 7. 1990, s. 1.

4. Bestemmelserne i direktiv 89/391/EØF finder fuldt ud anvendelse på hele det i stk. 1 nævnte område, for så vidt der ikke er fastsat skærpede og/eller mere specifikke bestemmelser i dette direktiv.

5. De kompetente myndigheder skal regelmæssigt kontrollere, at arbejdsgiverne har taget de fornødne forholdsregler til at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet og sørget for at redvidere risikovurderingen som anført i artikel 3, stk. 2.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »kemisk agens«: ethvert kemisk element eller forbindelser eller blandinger deraf, som det forekommer i naturlig tilstand eller frigøres under en given arbejdsproces, uanset om dette er tilsigtet, og uanset om det markedsføres

b) »aktivitet, hvori der indgår kemiske agenser«: ethvert arbejde, til hvilket der anvendes eller tænkes anvendt kemiske agenser, uanset i hvilken arbejdsproces, herunder produktion, håndtering, oplagring, transport eller bortskaffelse og behandling, eller hvor sådanne agenser er et resultat af et sådant arbejde

c) »erhvervsmæssig grænseværdi«: (medmindre andet er udtrykkeligt anført) den koncentration af en kemisk agens i den luft på arbejdspladsen, der indåndes af en arbejdstager, herunder »grænseværdi« og »erhvervsmæssig referenceværdi«;

d) »biologisk grænseværdi«: koncentrationsgrænsen for en given agens i et givet biologisk miljø, dens metabolit eller en effektindikator

e) »fare«: de egenskaber, som en kemisk agens besidder i henseende til potentiel skadelighed

f) »risiko«: sandsynligheden for, at en potentielt skadelig agens bliver skadelig under anvendelsen af den og/eller udsættelsen for den

g) »kompetent person«: enhver person, som er i besiddelse af den viden, erfaring, evne eller færdighed, der er nødvendig for at udføre den pågældende opgave

h) »affald«: en kemisk agens, der bliver tilbage efter en kemisk proces, eller enhver genstand eller ethvert materiale, som er kontamineret af en kemisk agens, og som skal bortskaffes

i) »helbredskontrol«: tilsyn med den enkelte arbejdstager for at vurdere denne persons helbredstilstand.

AFSNIT II

ARBEJDSGIVERNES FORPLIGTELSER

Artikel 3

Generelle forpligtelser

1. For at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed skal arbejdsgiveren i forbindelse med aktiviteter, hvori der indgår kemiske agenser, træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder sørge for, at specifikke opgaver overdrages til en kompetent person, således at:

a) arbejdstagerne kan udføre det arbejde, de får pålagt, uden at bringe deres egen og/eller andre arbejdstageres sikkerhed og sundhed i fare

b) arbejdspladsens drift skal, når arbejdstagerne er tilstede, finde sted under en tjenstgørende persons ansvar

c) arbejde, der indebærer en særlig risiko, kun betros kompetent personale, samt at det udføres i overensstemmelse med de givne anvisninger

d) der indføres effektive ordninger vedrørende ulykker og nødsituationer, herunder at enhver relevant øvelse vedrørende sikkerhed gennemføres med regelmæssige mellemrum

e) alle instruktioner om sikkerhed og sundhed er forståelige for de berørte arbejdstagere

f) der findes passende førstehjælpsfaciliteter.

2. Arbejdsgiveren skal være i besiddelse af en risikovurdering vedrørende sikkerhed og sundhed, som er indført i et dokument, herefter kaldet »sikkerheds- og sundhedsdokumentet«, som skal holdes ajourført.

I sikkerheds- og sundhedsdokumentet skal bl.a. registres:

— en vurdering af de risici, arbejdstagerne udsættes for i forbindelse med enhver aktivitet, hvori der indgår kemiske agenser, og at det er en kompetent person, der har foretaget denne vurdering; når en kemisk agens har været genstand for en specifik vurdering vedrørende risici for brugere heraf som led i behandling af en ansøgning om markedsføringstilladelse, skal der ved risikovurderingen tages hensyn til resultaterne af den pågældende vurdering

— at der vil blive truffet passende foranstaltninger med henblik på at nå direktivets mål og især eventuelle sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, som er omhandlet i anden fællesskabslovgivning

— at udformning, anvendelse og vedligeholdelse af arbejdspladsen og det udstyr, der anvendes i forbindelse med kemiske agenser, er sikker

— at der forefindes en ajourført liste over de kemikalier, der anvendes eller tænkes anvendt på arbejdspladsen.

Sikkerheds- og sundhedsdokumentet skal være udarbejdet forud for arbejdets påbegyndelse, og skal ajourføres, navnlig hvis der er sket større ændringer, som kunne gøre det forældet.

Arbejdsgiveren skal sikre, at arbejdstagerne underrettes om indholdet af sikkerheds- og sundhedsdokumentet, når som helst en større ændring på arbejdspladsen fører til en ændring i dokumentet.

3. Arbejdsgiveren skal sikre, at den fare for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, der hidører fra en kemisk agens, fjernes eller reduceres, samt at dette sker fortrinsvis ved at fjerne risikoen ved kilden eller ved at søge at tilvejebringe den størst mulige nedsættelse af risikoen gennem kollektive beskyttelsesforanstaltninger, herunder især ved at anvende renere teknologier og udnytte den seneste udvikling på det teknologiske område, frem for gennem individuelle beskyttelsesforanstaltninger.

4. For visse særlige aktiviteter i virksomheden eller institutionen, som f.eks. vedligeholdelse, i forbindelse med hvilken det kan forudses, at der kan finde en potentielt betydelig udsættelse sted, eller som kan resultere i en forringelse af sikkerhed og sundhed af andre grunde, selv efter at alle tekniske foranstaltninger er truffet, skal arbejdsgiveren efter at have hørt arbejdstagerne eller deres repræsentanter i virksomheden eller institutionen afgøre, hvilke foranstaltninger der er nødvendige for at reducere varigheden af arbejdstagerens eksponering til det mindst mulige og for at sikre beskyttelsen af arbejdstagerne, mens de er beskæftiget med sådanne aktiviteter.

Arbejdsgiveren skal sikre, at disse aktiviteter kun finder sted i områder, der er klart afgrænset og afmærket, samt at personer, der ikke har udtrykkelig tilladelse til at færdes i sådanne områder, med andre midler hindres i at færdes der.

5. De foranstaltninger, der træffes af arbejdsgiveren for at imødekomme bestemmelserne i dette direktiv, skal være forenelige med krav om beskyttelse af folkesundhed og miljø.

Artikel 4

Særlige foranstaltninger til beskyttelse og forebyggelse

Arbejdsgiveren skal under hensyntagen til risikoens karakter træffe passende foranstaltninger og forholdsregler til at:

— fremskaffe hensigtsmæssige og sikre anlæg og udstyr til arbejdsprocesserne

— begrænse mængden af farlige kemiske agenser på arbejdspladsen samt til at adskille inkompatible kemiske agenser

— hindre, opdage og bekæmpe eventuelle udbrud og spredning af brand og eksplosioner, og

— hindre forekomsten af eksplosionsfarlig og/eller sundhedsfarlig luft.

Artikel 5

Kommunikations-, advarsels- og alarmsystemer

Arbejdsgiveren skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at etablere de advarsels- og andre kommunikationssystemer, der kræves for at gøre opmærksom på en forøget risiko for sikkerhed og sundhed, således at bistand, evakuering og redningsaktioner kan sættes i gang øjeblikkelig, hvis der er behov for det.

Artikel 6

Underretning af arbejdstagerne

1. For så vidt ikke andet er fastsat i artikel 10 i direktiv 89/391/EØF skal arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter have:

— underretning om kemiske agenser, som angivet under stk. 9 i bilaget, i en forståelig form og tilpasset den enkelte arbejdstagers behov

— underretning om passende forholdsregler og foranstaltninger, der skal træffes, for at arbejdstageren kan beskytte sig selv og andre arbejdstagere på arbejdspladsen

— skriftlige informationer i de tilfælde, hvor den vurdering, der skal foretages i henhold til artikel 3, stk. 2, viser, at det er nødvendigt, og de skal ajourføres.

2. Arbejdsgiveren skal sikre, at de beholdere, der anvendes til kemiske agenser på arbejdspladsen, forsynes med sikkerhedsmærkning, eller at det fremgår af beholdernes mærkning, hvilke agenser beholderne indeholder, samt hvilke risici der knytter sig til disse agenser. Såfremt der ikke ved agensernes levering medfølger et mærkat med sikkerhedsdata, skal arbejdsgiveren skaffe sig de relevante oplysninger fra leverandøren eller fra andre kilder. Sådanne kemiske agenser må ikke anvendes, før de relevante informationer foreligger og står til rådighed for arbejdstagerne.

AFSNIT III

DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 7

Forbud

1. Fremstilling eller anvendelse under arbejdet af de nedenfor anførte kemiske agenser samt nedennævnte arbejdsaktiviteter er forbudt som anført. Forbuddet

gælder ikke, hvis den pågældende kemiske agens er til stede i en anden kemisk agens eller som en bestanddel af affald, forudsat at den individuelle koncentration af agensen i affaldet ligger under den fastsatte grænse.

EINECS nr. (1)	CAS nr. (2)	Agensens navn	Koncentrations-grænse for fritagelse
202-080-4	91-59-8	2-naphthylamin og salte deraf	0,1 % w/w
202-177-1	92-67-1	4-aminodiphenyl og salte deraf	0,1 % w/w
202-199-1	92-87-5	Benzidin og salte deraf	0,1 % w/w
202-204-7	92-93-3	4-nitrodiphenyl	0,1 % w/w

(1) EINECS: European Inventory of Existing Chemical Substances.
(2) CAS: Chemical Abstract Service.

2. Efter anmodning fra en arbejdsgiver kan medlemsstaterne tillade specifikke afvigelser fra de i stk. 1 anførte krav i følgende tilfælde:

— til rent videnskabelige formål, herunder forskning, afprøvning og analyse

— til arbejdsaktiviteter, der gennemføres med det formål at eliminere de forbudte kemiske agenser

— når produktionen eller brugen gennemføres i et lukket system, og den kemiske agens ikke findes længere, når processen er tilendebragt.

3. Ændringer, der kræves vedrørende de kemiske agenser og arbejdsaktiviteter, der allerede dækkes af denne artikel, fastsættes og vedtages i henhold til den i artikel 13 anførte procedure.

Artikel 8

Grænseværdier for erhvervsmæssige eksponering

1. Grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering skal udarbejdes under hensyntagen til den til rådighed stående information, herunder videnskabelige og tekniske data, i henhold til den i artikel 13 anførte procedure.

2. For alle kemiske agenser, for hvilke der er angivet en grænseværdi i bilaget (punkt 10), skal medlemsstaterne fastsætte en tilsvarende grænseværdi for erhvervsmæssige eksponering, som ikke må overskrides.

3. Grænseværdier for erhvervsmæssige eksponering etableret som vejledende grænseværdier i direktiv 91/322/EØF skal betragtes som erhvervsmæssige referenceværdier i dette direktivs forstand.

4. Medlemsstaterne skal tage hensyn til erhvervsmæssige referenceværdier, når de fastsætter grænseværdier for erhvervsmæssige eksponering på deres eget område.

5. Når en medlemsstat indfører eller reviderer grænseværdierne for erhvervsmæssig eksponering for en kemisk agens på grundlag af nye oplysninger, skal den meddele Kommissionen og de andre medlemsstater dette og tilsende dem de relevante videnskabelige og tekniske data.

Artikel 9

Helbredskontrol

Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 89/391/EØF etablere ordninger, der sikrer, at arbejdstagere underkastes en helbredskontrol, der står i et passende forhold til de risici for sikkerhed og sundhed, de udsættes for under arbejdet.

Artikel 10

Høring af arbejdstagerne samt arbejdstagerdeltagelse

Høring af arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter samt deres deltagelse skal foregå i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 89/391/EØF i forbindelse med spørgsmål, der omhandles i dette direktiv. Arbejdsgiveren skal især søge at fremme arbejdstagernes og/eller deres repræsentanters deltagelse i bedømmelsen af deres arbejdsplads og ved fastsættelsen af de forholdsregler, der skal træffes, når der er tegn på, at et niveau for erhvervsmæssig eksponering eller en biologisk grænseværdi er overskredet.

Artikel 11

Minimumskrav vedrørende sikkerhed og sundhed

1. Ved indførelse af en ny aktivitet, der indebærer brug af kemiske agenser første gang efter, at dette direktiv er trådt i kraft, jf. artikel 14, skal minimumskravene vedrørende sikkerhed og sundhed, som omhandles i bilaget, være opfyldt.

2. Ved en aktivitet, der indebærer brug af kemiske agenser, og som allerede er indført inden datoen for dette direktivs ikrafttræden, jf. artikel 14, skal minimumskravene, som omhandles i bilaget, opfyldes så snart som muligt og senest fem år efter denne dato.

Artikel 12

Tilpasninger til bilaget

1. Tekniske tilpasninger til bilaget, der er i overensstemmelse med:

— vedtagelse af direktiver om teknisk harmonisering og standardisering af kemiske agenser

og/eller

— tekniske fremskridt, udviklingen inden for internationale bestemmelser eller specifikationer og ny viden om kemiske agenser

kan vedtages i medfør af proceduren i artikel 13.

2. Udførlige regler om teknisk vejledning vedrørende gennemførelse af bestemmelserne i nærværende direktiv vedtages i henhold til proceduren i artikel 13.

Artikel 13

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det i artikel 17, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF nævnte udvalg.

2. Når der henvises til proceduren i nærværende artikel skal spørgsmålet henvises til udvalget af formanden enten på eget initiativ eller efter anmodning fra repræsentanten for en medlemsstat.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagets forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 14

Ophævelse

1. Følgende direktiver ophæves på datoen for dette direktivs ikrafttræden:

— direktiv 80/1107/EØF, som ændret ved direktiv 88/642/EØF, om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved at være udsat for kemiske, fysiske og biologiske agenser under arbejdet

— direktiv 82/605/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for metallisk bly og dettes ionforbindelser

— direktiv 88/364/EØF om beskyttelse af arbejdstagere ved forbud mod bestemte agenser og/eller arbejdsaktiviteter.

2. Henvisningen i

— artikel 15, stk. 1, i direktiv 83/477/EØF og artikel 1, stk. 5, i direktiv 91/382/EØF om ændring af direktiv 83/477/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest

— artikel 12, stk. 2, i direktiv 86/188/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod risici ved at være udsat for støj under arbejdet

til proceduren, der omhandles i artikel 10 i direktiv 80/1107/EØF, skal opfattes som en henvisning til den procedure, der omhandles i artikel 13.

3. Enhver anden henvisning i

— direktiv 83/477/EØF, som ændret ved direktiv 91/382/EØF, om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest

— direktiv 86/188/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod risici ved at være udsat for støj under arbejdet

— direktiv 91/322/EØF om indførelse af vejledende grænseværdier ved gennemførelse af Rådets direktiv 80/1107/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved at være udsat for kemiske, fysiske og biologiske agenser under arbejdet

til direktiv 80/1107/EØF, som ændret ved direktiv 88/642/EØF, er ugyldig.

Artikel 15

Afsluttende bestemmelser

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 1996. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Når medlemsstaterne vedtager de i stk. 1 nævnte love og bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de allerede har udstedt, eller som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

4. Medlemsstaterne forelægger hvert femte år Kommissionen en rapport om den praktiske gennemførelse af dette direktiv med anførelse af de af arbejdsgivere og arbejdstagere fremførte synspunkter.

Kommissionen giver Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg underretning herom.

Artikel 16

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

MINIMUMSKRAV VEDRØRENDE SIKKERHED OG SUNDHED, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 11 I DIREKTIVET

1. **Indledende bemærkning**

De forpligtelser, der er omhandlet i bilaget, gælder i alle de tilfælde, hvor det måtte være påkrævet på grund af forholdene på arbejdspladsen, arbejdsaktiviteten, omstændighederne eller en særlig risiko.

2. **Tilsynsforpligtelser**

2.1. *Tjenstgørende person*

En ansvarlig og kompetent person, som er udpeget af arbejdsgiveren i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis, skal til enhver tid være tjenstgørende på hver enkelt arbejdsplads, hvor der er kemiske agenser og arbejdstagere til stede.

Arbejdsgiveren kan personligt påtage sig ansvaret for den i første afsnit omhandlede arbejdsplads, hvis han har de fornødne færdigheder og den fornødne kompetence hertil i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis.

2.2. *Tilsyn*

For at varetage arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under udførelsen af alle arbejdsopgaver, skal der føres det fornøde tilsyn af kompetente personer, der har den for opgaven nødvendige viden og erfaring og de nødvendige færdigheder i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis, og som er udpeget af arbejdsgiveren og handler på hans vegne.

Arbejdsgiveren kan personligt føre det i første afsnit omhandlede tilsyn, hvis han har de fornødne færdigheder og den fornødne kompetence hertil i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis.

3. **Beskyttelsesforanstaltninger**

3.1. Der skal træffes foranstaltninger til vurdering af tilstedeværelsen af skadelige og/eller muligt eksplosive stoffer i atmosfæren og til måling af koncentrationen af sådanne stoffer.

Hvor det er påkrævet ifølge sikkerheds- og sundhedsdokumentet, skal der forefindes overvågningsanordninger, der på særlige steder automatisk og kontinuert måler gaskoncentrationer, automatiske alarmer og anordninger, der automatisk afbryder forbindelsen fra elektriske installationer og interne forbrændingsmotorer.

Hvor der foretages automatiske målinger, skal måleresultaterne registreres og opbevares som fastsat i sikkerheds- og sundhedsdokumentet.

3.2. Arbejdsgiveren sørger for, at enhver kemisk agens, som i henhold til kriterierne i bilag VI i direktiv 67/548/EØF opfylder kravene om at skulle klassificeres som et carcinogen, et mutagen eller en kemisk agens, som er forplantningsforringende, i kategori 1 eller 2, i så vid udstrækning, som dette er teknisk muligt, fjernes eller erstattes af en kemisk agens eller proces, som under de pågældende anvendelsesbetingelser ikke er farlig eller, alt efter omstændighederne, er mindre farlig for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. Hvor det ikke er teknisk muligt at erstatte den kemiske agens med en agens eller en proces, som ikke er farlig eller er mindre farlig for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, skal arbejdsgiveren begrænse risikoen, herunder ved fortrinsvis at lade fremstilling og brug af den kemiske agens foregå i et lukket system.

3.3. Arbejdsgiveren sørger for, at arbejdstagere, der udsættes for en kemisk agens under arbejdet, ikke udsættes for mere end den grænseværdi, der er fastsat for den kemiske agens, under anvendelse af den procedure, der omhandles i artikel 8.

3.4. Hvis arbejdstagerne samtidig udsættes for flere end én kemisk agens, for hvilke der er fastsat grænseværdier, betragtes virkningen som additiv, medmindre man har kendskab til en mere præcis evaluering af den samlede virkning.

3.5. Arbejdsgiveren foretager de målinger af kemiske agenser, som er nødvendige især med hensyn til grænseværdier, medmindre arbejdsgiveren på anden måde klart godtgør, at den fornøde beskyttelse er sikret. Alle målinger skal foretages af en kompetent person med anvendelse af anerkendte teknikker.

3.6. Målingerne udføres på en sådan måde, at det sikres, at resultatet er repræsentativt for arbejdstagerens eksponering for den pågældende agens eller de pågældende agenser.

4. **Beskyttelse mod særlige risici**

4.1. Med henblik på at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed mod skader, ulykker eller overhængende fare, som der er sandsynlighed for vil medføre omstændigheder, der kan være til fare for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, udarbejder arbejdsgiveren forskrifter (handlingsplaner), der tages i anvendelse, når sådanne hændelser opstår, således at de fornødne forholdsregler kan træffes.

4.2. I tilfælde af, at en sådan hændelse opstår, underretter arbejdsgiveren straks arbejdstagerne. Indtil situationen er blevet normal igen, og årsagen til de usædvanlige omstændigheder er blevet fjernet:

— skal arbejdstageren straks identificere årsagen og hurtigst muligt gennemføre foranstaltninger til afhjælpning af situationen

— er det kun de arbejdstagere, som er uundværlige for reparationsarbejdet og andet nødvendigt arbejde, der må få tilladelse til at arbejde i det berørte område.

4.3. De arbejdstagere, der må få tilladelse til at arbejde i det berørte område, forsynes med passende beskyttelsesbeklædning, personlige værnemidler samt specialudstyr og -anlæg, som de skal anvende, så længe situationen består; situationen må ikke være permanent. Ubeskyttede arbejdstagere må ikke opholde sig på det berørte område.

4.4.1. Hvor skadelige stoffer ophobes eller kan ophobes i atmosfæren, skal der træffes passende foranstaltninger, således at de kan opsamles ved kilden og fjernes.

For så vidt andet ikke er fastsat i bestemmelser om beskyttelse af folkesundheden og miljøet, må systemet kunne sprede disse farlige luftarter, således at arbejdstagerne er uden for fare.

4.4.2. For så vidt andet ikke er fastsat i Rådets direktiv 89/656/EØF (1), skal der være et passende og tilstrækkeligt genoplivningsudstyr til rådighed i de områder, hvor arbejdstagerne kan udsættes for luftarter, som er sundhedsfarlige.

I sådanne tilfælde skal der være et tilstrækkeligt antal arbejdstagere, der er oplært til at kunne anvende sådant udstyr, til stede på arbejdsstedet.

Udstyret opbevares og vedligeholdes på passende måde.

4.4.3. Hvor der er eller kan være giftige luftarter til stede i atmosfæren, må der opbevares en beskyttelsesplan med en udførlig angivelse af, hvilket beskyttelsesudstyr der er tilgængeligt, og hvilke forebyggende foranstaltninger der er truffet, og denne plan skal være tilgængelig for de kompetente myndigheder.

4.5. Arbejdsgiveren sørger for, at de relevante interne eller eksterne ulykkes- eller nødtjenester efter anmodning modtager information om nødforanstaltninger vedrørende kemiske agenser. Denne information skal indeholde følgende:

— forhåndsmeddelelse om relevante arbejdsrisici, foranstaltninger til fareidentifikation, forholdsregler og procedurer, således at nødtjenesterne kan forberede deres egne modforanstaltninger og forholdsregler, og

— alle tilgængelige oplysninger om særlige farer, der opstår eller kan opstå i forbindelse med ulykker eller nødsituationer, herunder oplysninger om den handlingsplan, der er udarbejdet i overensstemmelse med ovenstående pkt. 4.1.

5. **Oplysninger om dispensationer**

5.1. Arbejdsgivere, der ansøger om dispensation fra et forbud eller en begrænsning i henhold til artikel 7, stk. 2, skal oplyse de kompetente myndigheder om følgende:

— de mængder, der årligt skal bruges

— de aktiviteter, reaktioner eller processer, der skal finde sted

(1) EFT nr. L 393 af 30. 12. 1989, s. 18.

— det antal arbejdstagere, som vil kunne blive eksponeret

— de forholdsregler, der skal træffes for at beskytte de pågældende arbejdstageres sikkerhed og sundhed

— de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes for at forebygge udsættelse eller eksponering af arbejdstagere.

6. **Vedligeholdelse af sikkerhedsudstyr**

Det fornødne sikkerhedsudstyr skal hele tiden være klar til brug og i god driftsklar stand.

Vedligeholdelsen skal foretages under tilbørligt hensyn til driften.

7. **Særlige foranstaltninger vedrørende helbredskontrol**

Arbejdsgiveren sørger for, at alle arbejdstagere, der udsættes for:

— et kemikalie, som man ved kan forårsage sensibilisering

— følgende kemiske agenser:

arsen og arsenforbindelser, beryllium, cadmium og cadmiumforbindelser, carbondisulfid, chromater (Cr^{6+}), cobalt, bly og blyforbindelser, kviksølv og kviksølvforbindelser, organophosphorestere, tetrachlorethan

skal, hvis han ønsker det, kunne få foretaget helbredskontrol.

Når der gennemføres biologisk overvågning, skal denne indgå som en del af helbredskontrollen. Når arten af risikoen nødvendiggør det, skal biologisk overvågning anvendes til påvisning af præklinisk virkninger på arbejdstagernes helbred og således muliggøre indgriben for at forhindre klinisk forværring. Resultaterne af biologisk overvågning må ikke føre til diskriminering af arbejdstagerne.

Biologiske grænseværdier og dermed forbundne krav skal overholdes i forbindelse med helbredskontrol.

Hvis det på baggrund af en helbredskontrol viser sig, at en arbejdstager har en lidelse, som menes at hidrøre fra udsættelse eller eksponering for en kemisk agens, skal arbejdsgiveren:

— revidere sikkerheds- og sundhedsdokumentet, som er udarbejdet i henhold til artikel 3

— under hensyntagen til udtalelse fra læge eller sundhedsmyndighed gennemføre særlige foranstaltninger for at fjerne eller reducere eksponeringen, herunder evt. tildele arbejdstageren andet arbejde med mindre risiko for eksponering

— sørge for løbende helbredskontrol og for en revision af den helbredsstatus, der gælder for alle andre arbejdstagere, der har været eksponeret på lignende måde. I disse tilfælde kan den ansvarlige læge eller sundhedsmyndighed foreslå, at eksponerede personer underkastes en lægeundersøgelse.

Lægen eller sundhedsmyndigheden informerer arbejdstageren om resultaterne af den personlige helbredskontrol og giver ham herunder oplysninger om og rådgiver ham vedrørende eventuelle helbredsundersøgelser, som han bør få foretaget, når eksponeringen er ophørt.

8. **Journalføring**

8.1. Arbejdsgiveren sørger for, at sikkerheds- og sundhedsdokumentet, som er udarbejdet i henhold til artikel 3, er tilstrækkeligt detaljeret med hensyn til dels de oplysninger, som dokumentet er baseret på, dels oplysninger om de metoder, der anvendes ved risikovurderingen, således at den kompetente myndighed kan tage stilling til vurderingen og de foranstaltninger, der er truffet for at fjerne eller reducere risiciene.

Journalen opbevares i mindst fem år fra det tidspunkt, hvor den er blevet udarbejdet eller revideret, og den skal være tilgængelig for arbejdstagerne eller deres repræsentanter og for den kompetente myndighed efter anmodning.

8.2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger med henblik på at sikre, at der udarbejdes og ajourføres en personlig helbredsjournal for den enkelte arbejdstager, som gennemgår helbredskontrol i overensstemmelse med kravene i artikel 9. Denne helbredsjournal skal indeholde en sammenfatning af resultaterne af de helbredskontroller, der er blevet gennemført, og af alle repræsentative data vedrørende den enkelte arbejdstagers eksponering. Den skal, under hensyntagen til reglerne om lægelig tavshedspligt, føres i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

Helbredsjournalerne skal opbevares i en periode på mindst fyrre år fra tidspunktet for den sidste indførsel. Den kompetente myndighed modtager en kopi heraf efter anmodning. Den enkelte arbejdstager kan på anmodning få udleveret en kopi af sin personlige helbredsjournal.

Hvis en virksomhed indstiller sine aktiviteter, gøres helbredsjournalerne tilgængelige for den kompetente myndighed i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

9. **Underretning om kemiske agenser**

9.1. Den underretning om kemiske agenser, som arbejdstageren skal modtage, skal omfatte følgende:

— identifikation af den agens, for hvilken der kan forekomme eksponering

— sikkerheds- og sundhedsrisici hidrørende fra arbejdsaktiviteten eller -processen eller fra mulig eksponering på arbejdspladsen

— de forholdsregler, som arbejdsgiveren har iværksat med henblik på at reducere risiciene, herunder oplysninger om indeslutningsfaciliteter, sikker oplagring og håndtering, transport og fjernelse af affald inden for virksomheden

— de forholdsregler, som arbejdstagerne skal træffe for at begrænse eksponeringen, herunder anvendelse af personlige værnemidler

— relevante niveauer for erhvervsmæssig eksponering

— følgerne af enhver forudseelig unormal situation, herunder overeksponering, og de modforanstaltninger, der skal træffes

— udarbejdede handlingsplaner

— førstehjælpsforanstaltninger

— brandbekæmpelsesmetoder

— foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes i tilfælde af et udslip eller et uheld, en ulykke eller overhængende fare, hvori der indgår en kemisk agens

— enhver form for begrænsning vedrørende anvendelse af agenser, eller begrænsninger med hensyn til, hvilke områder der er adgang til, herunder angivelse af, hvordan sådanne områder er afmærket

— ajourførte oplysninger om resultaterne af eksponeringsmålinger.

9.2. Arbejdsgiveren skal sørge for, at beholdere og rør, der på arbejdspladsen anvendes til kemiske agenser:

— forsynes med sikkerhedsmærkning i overensstemmelse med direktiv 92/58/EØF, når det drejer sig om kemiske agenser, der omfattes af definitionen af farlige stoffer eller præparater i direktiv 67/548/EØF og direktiv 88/379/EØF i ændret form. Der skal også enten ved hjælp af etiketter på beholderen eller på anden passende måde gives oplysninger om indholdet og de dermed forbundne risici, om identitet og om risiko- og sikkerhedsangivelser i overensstemmelse med kriterierne i bilag VI til direktiv 67/548/EØF og i direktiv 88/379/EØF

— mærkes eller på anden måde forsynes med en angivelse af indholdets art, når det drejer sig om andre kemiske agenser.

9.3. Arbejdsgiveren skal sikre, at beholdere, der anvendes til kemiske agenser, og som er forsynet med en etikette, når de leveres til arbejdsgiveren, bærer denne etikette på arbejdspladsen, sålænge der stadig er risici, der hidrører fra den kemiske agens.

9.4. Arbejdsgiveren skal efter anmodning stille de sikkerhedsmærkater, der skal leveres af leverandøren i henhold til artikel 10 i direktiv 88/379/EØF og artikel 27 i direktiv 92/32/EØF, til rådighed for arbejdstagerne eller disses repræsentanter, eller, hvor disse direktiver ikke finder anvendelse, datablade af lignende format og med lignende indhold og omfattende relevante data.

9.5. Den kompetente myndighed sørger for, at arbejdsgiverne kan indhente oplysninger om kemiske agenser for således at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.

10. **Grænseværdier og biologiske grænseværdier**

10.1. *Grænseværdier (3) for erhvervsmæssig eksponering*

EINECS-nr. (1)	CAS-nr. (2)	Agensens navn	Grænseværdi (4)	
			mg/m³ (4)	ppm (5)
		metallisk bly og dets ionforbindelser	0,15	—

(1) EINECS: European Inventory of Existing Chemical Substances.
(2) CAS: Chemical Abstract Service Number.
(3) Målt eller beregnet på baggrund af en referenceperiode på 8 timer, medmindre andet er anført.
(4) mg/m³ = milligram pr. kubikmeter.
(5) ppm = dele pr. million pr. volumen i luften (ml/m³).
(6) Ved 20 °C og 101,3 KPa (760 mm kviksølvtryk).

10.2. *Biologiske grænseværdier (bly)*

Biologisk overvågning skal, bortset fra undtagelsen under punkt 11, litra b), omfatte måling af blyindholdet i blodet (PbB); den biologiske grænseværdi er:

— 70 µg Pb/100 ml blod.

Til gennemførelse af analyserne benyttes atomabsorptionsspektroskopi.

11. **Særlige foranstaltninger for bly**

a) Den biologiske overvågning kan også omfatte en eller flere af følgende biologiske indikatorer:

— indholdet af delta-aminolævulinsyre i urinen (ALAU)

— zinkprotoporphyrin (ZPP)

— indholdet af delta-aminolævulinsyredehydratase i blodet (ALAD).

De tilsvarende metoder, der kan anvendes til analyse af trøveudtagninger er:

ALAU	Davis-metoden eller en tilsvarende metode
ZPP	hæmatofluorimetri eller en tilsvarende metode
ALAD	europæisk standardiseret metode eller en tilsvarende metode

b) Målingen af indholdet af bly i blodet (PbB) kan erstattes af ALAU-målinger, når der er tale om arbejdstagere, der har været udsat for risici for et højt eksponeringsniveau i perioder på under en måned. I sådanne tilfælde anvendes følgende grænseværdier til ALAU:

— 20 mg/g kreatinin.

c) Biologisk overvågning udføres mindst hver sjette måned; dette kan reduceres til en gang om året, hvis:

— resultaterne af målingerne for enkeltpersoner eller for grupper af arbejdstagere ved to tidligere på hinanden følgende lejligheder, hvor overvågningen blev foretaget, har vist en koncentration af bly i luften på mere end 0,075 mg/m³ og mindre end 0,1 mg/m³

— og samtidig PbB-niveauet hos en hvilken som helst arbejdstager ikke overskrider 50 µg Pb/100 ml blod.